

DECLARAȚII OFICIALE

Declarație cu privire la provocările reprezentate de bolile cu transmitere sexuală

Lumea contemporană se confruntă cu probleme etice, medicale și sociale grave care apar ca urmare a creșterii permisivității în raport cu sexualitatea și a promiscuității asociate acesteia. Deoarece creștinii fac parte din comunitatea mai largă, aceste atitudini și comportamente au pătruns și în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, făcând necesară abordarea lor.

Dificultățile produse de bolile cu transmitere sexuală (BTS) sunt atât de grave, încât Organizația Națiunilor Unite, în colaborare cu majoritatea guvernelor lumii, cu organizațiile de sănătate și liderii religioși, politici și economici, a inițiat o serie de cercetări ample și de programe medical-educative care se concentrează asupra prevenirii și tratamentului. Scopul constă în prevenirea, tratarea și reducerea efectelor – sau cel puțin încetinirea răspândirii – acestor boli.

Adolescenții sunt expuși în mod special riscului, deoarece vârsta la care debutează pubertatea scade din ce în ce mai mult, ei fiind vulnerabili la presiunea de grup, la modelele promovate de mass-media și la atitudinea celor de aceeași vârstă care tratează sexul în afara căsătoriei ca fiind acceptabil și normal. Mulți tineri își încep viața sexuală încă din primii ani ai adolescenței, iar la scurt timp adoptă modele stabile de comportamente sexuale.

Creșterea activității sexuale corelează cu creșterea dramatică a numărului de BTS asociate cu probleme grave de natură fizică și afectivă.

S-au realizat progrese în câteva ramuri:

- cercetările oferă informații mai exacte;
- au fost demonstrate beneficiile folosirii prezervativului în reducerea numărului de sarcini nedorite și a răspândirii BTS;
- au fost recunoscute riscurile promiscuității;
- descoperirea unor metode mai eficiente de tratament a dus la reducerea răspândirii și progresului multor BTS;
- a fost recunoscut, de asemenea, riscul pe termen lung al rănilor provocate de sexul ocazional la nivel afectiv;
- a crescut numărul celor care susțin că abținerea de la sexul extramarital contribuie la menținerea sănătății sexuale și afective.

În ciuda limitelor lor, descoperirile și concluziile s-au dovedit benefice și ar trebui să fie încurajate pentru efectele lor pozitive. Cadrele medicale adventiste de ziua a șaptea ar trebui încurajate să participe la promovarea acestor eforturi care merită susținerea membrilor. O abordare pragmatică a acestor probleme grave și folosirea metodelor adecvate de intervenție nu trebuie, sub nicio formă, interpretate ca reprezentând o aprobare sau o încurajare a activității sexuale în afara căsătoriei sau a infidelității în

cadrul acesteia. Aceste eforturi trebuie văzute ca fiind încercări pline de compasiune de a preveni sau de a reduce consecințele negative ale comportamentelor sexuale vătămătoare.

Uneori, membrii familiei și pastorii, profesorii, consilierii, medicii și alți profesioniști care îi asistă pe cei afectați se pot confrunta cu situații în care aceștia refuză să abandoneze decadența sexuală și să trăiască în concordanță cu înaltul standard divin de moralitate în ciuda sfaturilor stăruitoare. În aceste cazuri și ca o ultimă soluție, îi pot sfătui să apeleze la metodele contraceptive și profilactice precum prezervativele, în încercarea de prevenire a sarcinilor și de reducere a riscului de răspândire a BTS, acestea reprezentând o amenințare la adresa vieții. În astfel de intervenții ar trebui să se acorde o atenție deosebită, arătându-se persoanei și membrilor implicați ai comunității că aceste măsuri extreme nu trebuie să fie greșit interpretate ca reprezentând o aprobare biblică a intimității sexuale în afara căsătoriei. Aceste sfaturi din partea profesioniștilor trebuie să fie strategii temporare, folosite doar în cazuri individuale. Chiar dacă aceste intervenții pot oferi puțin timp pentru ca harul să-și facă lucrarea în inimile oamenilor, ele nu reprezintă soluții pe termen lung. Biserica trebuie să rămână implicată în folosirea fiecărei oportunități de reaplicare a modelului înțelept al lui Dumnezeu pentru sexualitatea umană și să facă apel la bărbați și femei să trăiască în concordanță cu cel mai înalt standard de conduită morală.

Principii biblice:

Deși eforturile descrise mai sus sunt benefice din multe puncte de vedere, ele sunt doar un răspuns la situația existentă, un efect al păcatului. În Scriptură, Dumnezeu ne-a prezentat un model superior care să ne călăuzească în folosirea darului sexualității oferit de El. Bazat pe o serie de principii călăuzitoare, el prezintă în termeni practici idealul lui Dumnezeu pentru poporul Său care trebuie să trăiască într-o lume lovită de păcat.

1. Intimitatea sexuală este rezervată căsătoriei. Sexualitatea este un dar plin de dragoste oferit de Dumnezeu omenirii (Geneza 1:26-27). Evanghelia îi cheamă pe credincioși să prețuiască și să folosească sexualitatea în armonie cu scopul divin (1 Corinteni 3:16,17; 6:13-20; Efeseni 5:1-8; Filipeni 1:27; 1 Tesaloniceni 4:3-7). În planul lui Dumnezeu, intimitatea sexuală este rezervată bărbatului și femeii uniți în legământul căsătoriei (Geneza 2:24,26; Exodul 20:14; Proverbe 5; Cântarea Cântărilor 4:12; 8:8-10; 2:6,7; 3:5; 8:3,4; Osea 3:3; Evrei 13:4). Fidelitatea sexuală în căsnicie este crucială pentru înțelegerea deplină a metaforei folosite de Dumnezeu atunci când compară căsătoria cu relația Lui cu poporul Său (Isaia 54:5; Osea 2:14-23; 2 Corinteni 11:2; Apocalipsa 19:6-9; 21:9).

2. Intimitatea sexuală în afara căsătoriei este imorală și dăunătoare. Acest fel de intimitate are efecte negative atât asupra indivizilor (Leviticul 18:6-13; Romani 1:24-27; 1 Corinteni 6:18), cât și asupra relației de căsătorie (Proverbe 5:1-23). Ea este definită de Scriptură ca fiind o parte a vieții păcătoase (Galateni 5:19; Coloseni 3:5).

3. Dumnezeu recunoaște slăbiciunea umană. Voința Sa divină cu privire la ființele umane și scopul Său pentru creație sunt neschimbătoare (Maleahi 3:6; Matei 5:17-20; Faptele Apostolilor 20:27). Iubirea Sa absolută pentru ființele umane și intențiile Sale de răscumpărare sunt, de asemenea, neschimbătoare (Ioan 3:16; Romani 5:8; 8:35-39; Efeseni 1:1-14; 3:14-19; 1 Ioan 4:7-10). Mesajul Evangheliei, centrat în Isus Hristos, leagă laolaltă aceste adevăruri (Psalmii 85:10; 1 Ioan 2:1-2).

Harul lui Dumnezeu este singura speranță pentru omenirea căzută (Romani 3:23,24; 5:1,2,20; Efeseni 2:1-5). El este răbdător și plin de îndurare față de slăbiciunea umană (Numeri 14:18,19; Psalmii 86:15; 103:13-14; Osea 11:8-9; Iona 3:1; 4:10-11; Matei 23:37; 1 Timotei 1:15-16). Deși harul lui Dumnezeu nu oferă cale liberă păcatului (Romani 6:1-2), harul este modul prin care Dumnezeu realizează mântuirea în circumstanțele care au rezultat în urma păcatului (Romani 5:12-21). Modul practic în care Dumnezeu tratează divorțul (Deuteronom 24:1-5; Ezra 10:10-11; Matei 19:7-8), poligamia (Exodul 21:10; Deuteronom 17:17; 21:15-17; Matei 19:4,5), introducerea consumului de carne (Geneza 1:11-12,29,30; 9:3; Leviticul 3:17; 11:47) și stabilirea unui monarh pământesc (1 Samuel 8:7; 10:19; Osea 13:11) ne oferă exemple de intervenții care se abat de la idealul lui Dumnezeu. În aceste cazuri, vedem harul și mila Sa la lucru într-o lume deformată de păcat.

4. Biserica își împlinește misiunea într-o lume căzută în păcat. Există un contrast puternic între condițiile existente și idealul lui Dumnezeu. Atât credincioșii, cât și necredincioșii sunt vulnerabili în fața imoralității sexuale, unul din tragicele efecte ale păcatului (Ioan 17:15; 1 Ioan 2:15). Biserica este chemată să le slujească atât credincioșilor, cât și necredincioșilor, găsindu-i și recuperându-i pe păcătoși (Matei 28:19; Marcu 2:17; 2 Corinteni 5:20-21), contribuind la creșterea credincioșilor (Efeseni 2:19-22; 4:11-13,15; 2 Petru 3:18; 1 Tesaloniceni 5:11), recunoscând infinita valoare a fiecărui individ (Isaia 43:3-4,7; Matei 12:12; Luca 12:7; 15:1-32; 1 Petru 1:18-19), protejându-i pe cei slabi și vulnerabili (Romani 15:1; 1 Tesaloniceni 5:14; Evrei 13:3), promovând și păstrând sănătatea și viața (Ioan 10:10; 1 Corinteni 6:19; 3 Ioan 2) și chemând femeile și bărbații să își ocupe nobila poziție de popor ales și sfânt al lui Dumnezeu (Efeseni 4:1; 5:8; 1 Petru 1:15-16; 2:5,9). Lucrarea Bisericii este atât de a-i întâlni pe oameni acolo unde sunt (1 Corinteni 3:1-2; 7:1-28), cât și de a-i chema la un standard mai înalt (Luca 19:5-10; Ioan 8:3-11, Faptele Apostolilor 17:18-34).

5. În viața creștină se urmărește un proces de dezvoltare spirituală. Pentru creștin, schimbarea implică atât pocăința (Ioan 3:3,7; Faptele Apostolilor 3:19; Romani 12:2; 2 Corinteni 5:17), cât și creșterea (Proverbe 4:18; Luca 2:52; Efeseni 3:17-19; 2 Petru 3:18). În momentul pocăinței, credincioșii acceptă, prin credință, viața neprihănită a lui Hristos în dreptul lor și experimentează o transformare a valorilor sub influența Duhului Sfânt (Ioan 3:5; Galateni 2:20). Atât forțe din exterior, cât și din interior, pot provoca recăderi în gândire sau

în comportament (Galateni 5:16-18; 1 Ioan 3:20), dar angajamentul față de creșterea în har în viața creștină (1 Corinteni 15:10; Filipeni 3:12-14; Coloseni 1:28-29) și încrederea în resursele oferite de Dumnezeu (Romani 8:5-7; Galateni 5:24-25) vor duce la o asemănare tot mai mare cu Hristos (Galateni 5:22-25; Efeseni 5:1).

Scriptura cheamă ființele umane să progreseze din punct de vedere moral și spiritual pe tot parcursul vieții (Luca 2:52; 1 Corinteni 13:11; 14:20). Planificarea și facilitarea unui asemenea progres duc la împlinirea misiunii încredințate în evanghelie (Matei 28:20; Efeseni 3: 14-24). Educația religioasă este cea care trebuie să contribuie la dezvoltarea individuală și să prezinte adevărul astfel încât ascultătorii să îl poată înțelege (Matei 11:15), făcându-i să se dezvolte, dar să nu se poticnească (Romani 14:1-21; 1 Corinteni 8:9-13). Chiar dacă poate exista o anumită îngăduință față de cei neînvățați sau imaturi (Matei 13:34; Ioan 16:12; Faptele Apostolilor 17:30; 1 Corinteni 3:1-2), în timp, oamenii trebuie să progreseze spre o înțelegere completă a voii lui Dumnezeu (Ioan 16:13) și o reprezentare fidelă a iubirii față de Dumnezeu și de semenii (Matei 22:37-39; Ioan 13:35; 8:9; 13:11; 1 Ioan 3:14; 4:11-12). Sub binecuvântarea lui Dumnezeu, prezentarea clară a evangheliei și atenția plină de grijă în procesul de a face ucenici vor aduce roade spirituale chiar și printre cei care au avut păcate de natură sexuală (1 Corinteni 6:9-11).

Implicații:

1. Biserica sprijină viziunea biblică cu privire la sexualitate, creată de Dumnezeu pentru a aduce bucurie și pentru a fi folosită în mod responsabil în cadrul căsătoriei, ca fiind un atribut al naturii umane și parte a uceniciei creștine.
2. Biserica se dedică transmiterii intenționate a unei viziuni biblice cu privire la sexualitate, luând în considerare diferențele de natură culturală. Aceasta pune accentul pe prețuirea și înțelegerea corpului uman și a funcțiilor sale, pe castitatea sexuală în afara căsniciei și pe fidelitate în cadrul acesteia, pe dezvoltarea abilităților necesare pentru luarea de decizii și pentru comunicarea cu privire la comportamentul sexual. Biserica este dedicată prezentării adevărului conform căruia folosirea greșită a propriei sexualități și folosirea forței într-o relație sunt contrare idealului lui Dumnezeu.
3. Biserica îi îndeamnă pe oameni să se consacre înaintea lui Dumnezeu practicării abstenenței sexuale în afara legământului căsătoriei și fidelității sexuale față de soț/soție. Abstenența este singura alternativă la exprimarea sănătoasă a relației sexuale din cadrul căsătoriei, alternativă care este sigură și morală pentru creștini. În orice alt context, activitatea sexuală este imorală și vătămătoare. Acest standard înalt reprezintă intenția lui Dumnezeu cu privire la folosirea darului Său, iar credincioșii sunt chemați să îmbrățișeze acest ideal, în ciuda standardelor care prevalează în cultura în care trăiesc.
4. Biserica recunoaște caracterul păcătos al ființei umane. Oamenii fac greșeli, iau decizii greșite și pot alege în mod deliberat să se implice în practici sexuale

contrare idealului lui Dumnezeu. Alții nu știu unde să caute ajutor pentru a trăi o viață curată în ceea ce privește sexualitatea. Cu toate acestea, nimic nu-i poate scuti de consecințele îndepărtării de planul divin. Rănille afective și spirituale produse de o activitate sexuală care nu este în concordanță cu planul lui Dumnezeu vor lăsa, în mod inevitabil, urme. Dar Biserica continuă lucrarea de milă și har a lui Hristos, oferind iertarea, vindecarea și puterea mântuitoare a lui Dumnezeu. Ea trebuie să caute să ofere susținerea personală, spirituală și emoțională care-i va ajuta pe cei răniți să apeleze la resursele evangheliei. De asemenea, Biserica trebuie să ajute persoanele și familiile să descopere și să aibă acces la asistența profesională disponibilă.

5. Biserica admite folosirea metodelor contraceptive ca fiind acceptabile din punct de vedere moral, inclusiv folosirea prezervativelor în cazul cuplurilor preocupate de controlul nașterilor. Prezervativul poate fi indicat în special în unele circumstanțe maritale precum cazul în care unul dintre parteneri a fost expus sau a contractat o boala venerică, expunându-și astfel soțul/soția riscului unei infecții.

Pe de altă parte, folosirea prezervativului în activități sexuale premaritale sau extramaritale – în încercarea de a reduce riscul unei sarcini nedorite sau de prevenire a transmiterii unei boli venerice ridică preocupări de natură morală. Aceste preocupări trebuie privite din perspectiva planului divin cu privire la sexualitatea umană, a relației dintre intenția creatoare a lui Dumnezeu și înțelegerea slăbiciunii umane, a procesului de dezvoltare spirituală și morală a indivizilor și a naturii misiunii Bisericii.

Chiar dacă prezervativele s-au dovedit a fi oarecum eficiente în prevenirea sarcinilor și răspândirea bolilor¹, acest lucru nu face sexul în afara căsătoriei acceptabil din punct de vedere moral și nici nu poate preveni problemele de natură afectivă care apar ca urmare a unui astfel de comportament. Apelul Bisericii pentru tineri și adulți, credincioși sau necredincioși, este să trăiască o viață demnă de harul revărsat asupra noastră în Hristos, folosindu-se de resursele umane și divine pentru a trăi în concordanță cu planul lui Dumnezeu cu privire la sexualitate.

6. Biserica admite că în cazurile în care o persoană căsătorită este supusă riscului de a transmite sau contracta boli cu transmitere sexuală precum SIDA la sau de la partener, folosirea prezervativului nu este numai acceptabilă din punct de vedere moral, ci și recomandată cu tărie în cazul în care soțul și soția decid să își continue viața sexuală. Este important ca în folosirea prezervativului să se țină cont de limitele eficienței lui în prevenirea transmiterii HIV.

Apel:

Ne confruntăm cu o criză care amenință viețile și sănătatea multor oameni, inclusiv a membrilor Bisericii. Sunt în pericol atât tinerii, cât și adulții. Biserica trebuie să dezvolte fără întârziere o strategie comprehensivă de educare și prevenire. Trebuie mobilizați profesioniști din interiorul și din afara Bisericii din domenii precum cel

medical, al serviciilor sociale și educaționale și din alte domenii. Este necesar să acordăm prioritate acestei crize prin folosirea oricăror resurse și metode legitime pe care Biserica le are la dispoziție, vizând școala, căminul, Biserica și comunitatea. Destinul unei întregi generații de ființe umane este în joc, iar noi suntem într-o cursă contracronometru.

Conform cercetărilor, la nivelul populației generale și atunci când sunt folosite corect, prezervativele au o rată de succes de 97% în prevenirea sarcinilor și de 85-90% în prevenirea transmiterii virusilor. Printre grupurile care le folosesc în mod constant și corect, eficiența lor este de 97%.

Această declarație a fost votată în data de 27 septembrie 1998, în cadrul consiliului anual al Comitetului Executiv al Conferinței Generale, desfășurat în Iguazu Falls, Brazilia.